

	WEEKBRIEF 6 - 13 februari 2022	De Weekbrief wordt samengesteld door Leo Fijen. Info naar moniquefijen@hotmail.com Zie ook www.marthamaria.nl
---	---	--

Samen op weg naar de Bisschoppensynode in 2023, het Synodaal Proces

De fundamentele vraag voor dit synodale proces is de volgende: We zijn als synodale kerk Samen op weg. Maar hoe werkt dat samen op weg zijn op dit moment in onze lokale kerkgemeenschap? Wat gaat er goed, waar putten we moed uit, wat hebben we meegemaakt dat ons hielp en waar struikelden we over, wat zat ons dwars? De vervolgvraag is dan: Welke stappen zouden we, geïnspireerd door de heilige Geest, moeten nemen opdat ons samen op weg zijn groeit en bloeit.

In de Weekbrief van volgende week leest u meer over hoe wij in onze Maartenskerk hierover in gesprek zullen gaan.

Ter inspiratie een bijdrage van pastor Gerard De Wit:

Mijn priesterwijding was plechtig, helemaal volgens de canon. De intocht en de eerste mis in Amsterdam waren indrukwekkend. Dat de Indische Buurt zo iets vierde was adembenemend. Maar het was een laatste uiting van het rijke roomse leven. Het paste bij het verleden, maar niet bij het heden. De kerk veranderde langzamer dan de wereld. Ik stond in beide. Van jongs af aan was de kerk voor mij een piramide: De gelovigen als de basis, de bonnetten van de pastoors daarboven, de mijters van de bisschoppen daar bovenuit en in de punt de paus, gesymboliseerd door een tiara. Zo was de kerkstructuur, heel vanzelfsprekend. De jaren van concilie, van voorbereiding tot nawerking, duren nog voort. Stormen hebben uitzicht gegeven, maar ook ontworteld en soms ontgoocheld. We groeien naar een Vrijwilligerskerk, maar die raakt ook onttakeld. Alleen de leek zal in zijn leven aan

kerk en geloof opnieuw vorm kunnen geven en uitdragen.

Het katholiek onderwijs heeft aan kracht en inhoud verloren. Dat hebben we aan onszelf, aan de crisis van onze kerken, maar ook aan de vele onderwijshervormingen te danken, of te wijten. De jeugd van die jaren heeft weinig goeds van de kerk meegekregen en velen zijn mede daardoor ook met bijna lege handen de kerk uitgegaan. Er zal naar ik hoop ooit op wetenschappelijk niveau nagezocht worden welke dieperliggende factoren binnen en buiten de kerk dit mede bepaald hebben. Het justitiepastoraat heeft de gemeenschap van de kerk, lokaal en op landelijk niveau, nadrukkelijk betrokken bij het denken over schuld en straf, onrecht en onmacht, over geweld en verzoening. Wat vóór 1949 vooral voortkwam uit persoonlijk initiatief van bijvoorbeeld teruggekeerde missionarissen is staand beleid geworden van bisschoppen, ook toen "eigen priesters" bijna niet meer beschikbaar waren. Pastoraal werkenden namen terecht deze plaats in, en de deskundigheid groeide mee met de toewijding. En toch is het moeilijk om te beseffen dat ook binnen de muren mensen echt deel van de kerk zijn.

Nederlandse justitiepastores hebben vanaf de Tweede Wereldoorlog internationaal een belangrijke rol gespeeld. Veelal als voorzitter of secretaris hebben zij een West-Europese club van Hoofdaalmoezeniers helpen groeien naar een wereldwijd, door V.N. en (uiteindelijk ook) Rome erkende organisatie, tot krachtbron voor de lokale kerken. Dit pastoraat houdt zich nadrukkelijk bezig met het hele complex van wet en recht, schuld en straf, daders en slachtoffers, tot het vraagstuk van leven en dood toe. We moeten het als onze ereplicht rekenen om op dit vlak als land en als kerk een dragende, inspirerende rol te blijven spelen.

De kerkgemeenschap van Sint Maarten in Maartensdijk tenslotte is niet uitzonderlijk: er bestaan vele kleine gemeenschappen. Ze vormt niet meer dan 5% van de bevolking, maar ze is saamhorig, zonder pretenties en

toont daarmee aan hoe kerk kan zijn. Ze is geen wonder, maar een krachtig signaal dat zegt: koester de lokale wortels. Een kerk leeft niet zonder onderlinge verbondenheid

Boukje Andringa heeft bij een val in huis haar been gebroken. Momenteel verblijft zij na een operatie in het ziekenhuis. Wij wensen Boukje veel sterkte en hopen dat zij weer goed op de been komt. Een kaartje is welkom op Maertensplein 65 3738 GN Maartensdijk.

ZWIJGEN OF SPREKEN

Zwijgen kan wijs zijn
Spreken kan goud zijn
Spreken voor de kwetsbaarsten
Spreken kan riskant zijn
Spreken kan om moed vragen
Een kardinaal en een pater
Zeventig jaar later in de aandacht
Met hen al die dienaren van het Woord
Al die mensen die niet zwegen
Die de tirannie aanklaagden en tergden.

Zwijgen kan wijs zijn
Zwijgen kan wijze bedenktijd zijn
Zwijgen kan luistertijd zijn
Opvangen wat er leeft
Spreken na zwijgen kan goud zijn
Spreken en zwijgen vragen om dialoog

Zwijgen kan ook verraad zijn.
Toen en nu.....
Marinus van den Berg

Kardinaal Jan de Jong
Pater Titus Brandsma

Iedere zaterdag 15.00-16.00 uur kerk geopend voor persoonlijk gebed en kaars opsteken

Zondag 6 februari 10.30 uur:

**Open Huisviering
Martine Sloezarwijn
Familiëkoor**

Zondag 13 februari 09.00 uur:

**Eucharistieviering
Pastor Mauricio Meneses
Samenzang**

Misintenties zondag 6 februari: ouders De Groot – Gijsberts; mevrouw Mieke van Lijden - ter Heerdt; heer Ad Herremans

Aanmelden voor viering verplicht: corona-vieringensm@marthamaria.nl of 06-23337110

Vieringen te beluisteren via www.marthamaria.nl

